



D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Březen 2016

Náklady na vydání 8 Kč



**A z lásky k nám jsi snášel kříž.
Co stál můj hřích, ty sám jen víš...**

Vážení a milí farníci,

Letošní březnový Dotek pokrývá nejen dobu postní, ale i Svatý týden, Velikonoční triduum a začátek doby velikonoční. Máme tedy před sebou vrchol liturgického roku a hlavní svátky našeho vykoupení.

Když jsem jako malý kluk uvažoval o velikonočních událostech, přišlo mi zvláštní, že se zmrtvýchvstalý Kristus zjevil jako první Máří Magdaléně, Panně Marii a zbožným ženám. Proč se neukázal napřed sv. Petrovi a apoštolům – těm důležitým? Odpověď jsem dostal až při studiu teologie. Vícero církevních otců a duchovních autorů si všímá toho, že aby člověk mohl mít účast na Kristově vítězství nad smrtí, musí mít také účast na Jeho utrpení, umučení a smrti – na Jeho kříži. Říká to i sv. Petr: „Radujte se, že máte účast na utrpení Kristově, abyste také mohli radostně jásat při Jeho slavném zjevení“ (1Petr 4,13).

Byli to právě sv. Jan, zbožné ženy a Panna Maria, kdo neopustili Krista v Jeho největším utrpení, ale doprovázeli Ho až na kříž a bolestnou smrt. Tato hrstka věrných se svým Mistrem prožívala Jeho nejhroznější opuštěnost, utrpení a hrůzu ze všeho toho zla a tíže hříchů, které na sebe vzal. Proto také jako první a v největší míře měla účast i na radosti zmrtvýchvstání.

Když člověk prožívá postní dobu jen povrchně a kromě fialové barvy ornátu kněze pro něj tato doba není ničím jiná od zbytku roku, tak pro něj ani Velikonoce nejsou ničím výjimečné. Prostě si jen jde odsedět svou nedělní mši a je mu jedno, jestli je zrovna půst nebo Velikonoce – hlavně, aby to nebylo moc dlouhé a já mohl jít rychle za svou zábavou nebo televizí nebo obědem.

Jistě, že ani opačný extrém není v pořádku – vybičovat se v postu k mimořádným výkonům a něco si dokázat, zničit si zdraví nebo otrávit všechny okolo není smyslem této posvátné doby.

Dobрым vodítkem ke správnému prožití vrcholu církevního roku nám může být motto svatého roku milosrdenství, který právě prožíváme: „*Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec*“. Můžeme následovat svaté ženy v jejich účinném soucitu s trpícím Kristem a skrze skutky duchovního a tělesného milosrdenství ulehčovat břemeno těm, které máme ve svém okolí. Příležitostí, kdy se pro druhé můžeme stát Šimonem z Kyreny nebo Veronikou, máme každý den poměrně dost. Kéž je dokážeme moudře využít.

K tomu Vám žehná Váš



Velikonoční svatý týden – cesta s Kristem

Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo živo ta. (Jan 8,12)

Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to „svátek svátků“, „slavnost slavnosti“. (KKC 1169). Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

Květná neděle

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi: „...požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“



Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno...

Zelený čtvrtek

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy; Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...



Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je „země“, ze které nebudeme vyhnáni, totiž „nové nebe a nová země“ nebeského království.

Velký pátek

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímluvami za celý svět; uctívání kříže; přijímání.

Velký pátek je postním dnem – postem od masa a újmy v jídle. Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb v Bibli se události popisují ve všech čtyřech evangeliích. Tato část evangelií se čte v tzv. pašijích. (Z toho pak vznikly tzv. pašijové hry, při nichž se tyto události nečetly, ale hrály.)

Velký pátek je vzpomínkou na ukřižování, a proto je prožíván jako den postu ve znamení smutku, ticha a rozjímání. Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě – není to běžná mše, otvírá se smysl utrpení a smrti Krista při čtení Bible, připomíná se pokleknutím před křížem, přednáší se modlitby za velké bolesti celého světa (rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů, ...)



Na Velký pátek je výzdoba kostela chudá: žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí. V mnohých kostelech se koná tento den ještě pobožnost křížové cesty.

Bible vypráví, že v momentě Ježíšovy smrti se roztrhla opona, která v jeruzalémském chrámě dělila velesvatyni od ostatních prostor. Tím Písmo naznačuje, že Ježíšovou smrtí se otevřela cesta k největšímu pokladu – k samotnému Bohu. Lidová tradice toto poněkud opravila a vypráví o otevírání pokladů v skalách.

„Proklet je každý, kdo visí na dřevě“ (srov. Gal 3,13). Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechen následek hříchu dopadl na něj, místo na nás. Vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protrpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. „Bože můj, Bože můj,“ zvolal na kříži, „proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,6).

Bílá sobota

Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření.

Bílá sobota je příležitostí prožít u Kristova hrobu skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty. Tedy všeho toho, v čem bychom byli díky hříchu uvězněni, nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci.

Dle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského (resp. orientálního) počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předešlého dne). Oslava významných svátků a událostí tak začínala již v předvečer příslušného svátku –tzv. vigilie. Oslava vzkříšení tak tedy začíná (dle našeho počítání) večer na Bílou sobotu, anebo v noci. (Stejně jako například o Vánocích, kdy je hlavním svátkem 25. 12., se slaví „Štědrý večer“ již večer 24. 12.)



Velikonoční noc (vigilie)

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční „přechod“ (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti.

O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní velikonoční chvalozpěv Exsultet. V mistrné zkratce vidí vzkříšení v souvislosti se Starým zákonem i se životem současného křesťana.



Křestní obřady

Podstatným prvkem liturgie velikonoční noci je křestní slavnost. Tajemství křtu vyvěrá přímo z velikonoční události. Skrze něj máme účast na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví a obnovuje právě o Velikonocích.

Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Je to navázání osobního pouta s Ježíšem a s církví, které pro člověka znamená záchranu, péči a vysvobození z neodvratné moci zla.

„Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus – byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce, a vstoupili tak na cestu nového života“ (srov. Řím 6,4).

Velikonoční neděle

Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému „lámání chleba“ a tento den nazvali „dnem Páně“. Každá neděle v roce je tedy „oslavou Velikonoc“ – zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

Velikonoční doba

Slavení Velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha svatého, jakožto jeden sváteční den, jako „velký den Páně“. Milost Velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvětlit toho, kdo po něm touží. Velikonoce nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje.

Ticho v liturgii

L'Osservatore Romano, Anno CLVI, č. 23 (47-158), 30. ledna 2016

Mnozí věřící si právem stěžují na absenci ticha v některých formách našeho slavení liturgie. Je proto důležité, abychom připomněli význam ticha, které představuje asketickou hodnotu a nutnou podmínku k hluboké a kontemplativní modlitbě, aniž bychom zapomněli, že během slavení mše svaté se s chvílemi ticha oficiálně počítá. Chceme tak ozřejmit jeho důležitost pro pravou liturgickou obnovu.



V negativním smyslu je ticho nepřítomností hluku. Ctnostné – nebo lépe mystické – ticho je samozřejmě třeba odlišit od odsouzeníhodného ticha, které je odmítáním s někým se bavit, mlčením ze zbabělosti tehdy, kdy by se promluvit mělo, egoismem nebo tvrdostí srdce. Správně pochopené vnější mlčení je asketickým cvičením sebevlády v užívání slov. Askeze je nezbytný prostředek, který nám pomáhá zbavit se toho, co náš život zatěžuje, tzn. toho, co překáží našemu duchovnímu čili vnitřnímu životu a co tudíž představuje překážku pro modlitbu. Ano, je to právě při modlitbě, kdy nám Bůh předává svůj vlastní život, čili projevuje svou přítomnost v naší duši, již zavlažuje přlivem svojí trojiční lásky – Otec skrze Syna v Duchu Svatém. A modlitba je v podstatě ztišením. Mudroslovné knihy Starého zákona překypují výzvami vyhybat se hříchům jazyka (především pomluvám a klepům).

Prorocké knihy zase připomínají mlčení jako výraz úctyplné bázně vůči Bohu; jedná se tudíž o přípravu na Boží sebeodhalení (teofanii), čili na zjevení jeho přítomnosti v našem světě. Nový zákon v tom není pozadu. Vždyť obsahuje list Jakubův, který zůstává bezpochyby klíčovým textem ohledně hlídání vlastního jazyka (srv. Jak 3,1–10). Sám Ježíš nás varoval před zlými řečmi, které jsou projevem zvráceného srdce (srv. Mt 15,19), a také před slovy zbytečnými, z kterých budeme muset vydat účty (srv. Mt 12,36).

Opravdu, pravé a dobré mlčení stále patří k člověku, který chce přenechat místo jiným, a především tomu, který je naprosto jiný, Bohu. Vnější hluk naopak charakterizuje jedince, který chce zabírat příliš důležité místo, chce se napařovat nebo se předvádět nebo se snaží zaplnit svou vnitřní prázdnotu.

V evangeliu čteme, že sám Spasitel se modlil v tichu, zvláště v noci (srv. Lk 6,12), nebo se odebíral na opuštěná místa (srv. Lk 5,16; Mk 1,35). Ticho je typické pro meditaci Božího slova; nacházíme ho především v Mariině postoji vůči tajemství jejího Syna (srv. Lk 2,19-51).

Ztišení je především pozitivním postojem toho, kdo se připravuje přijmout Boha skrze naslouchání. Ano, Bůh jedná v tichu. Odtud pramení důležitý poznatek sv. Jana od Kříže: «Otec pronáší jedno jediné Slovo: je to jeho Slovo, jeho Syn. Pronáší ho ve věčném tichu a je to jediné v tichu, kdy ho duše může slyšet» (Maximy, 147). Je tedy potřeba vytvořit ticho: a jedná se o určitou činnost, ne o nečinnost. Jestliže je náš „vnitřní telefon“ stále obsazený, protože „hovoříme“ s ostatními tvory, jak by k nám Stvořitel mohl mít přístup, jak by nám mohl „zavolat“? Musíme tudíž očistit svoji mysl od její zvědavosti, svoji vůli od jejích plánů, abychom se zcela otevřeli milostem světla a síly, které nám Bůh chce darovat v hojnosti: «Otče, ať se stane ne moje, ale tvá vůle». „Indiference“, o které mluví sv. Ignác, je tudíž také jakousi formou ticha.

Modlitba je rozhovorem, dialogem s trojjediným Bohem tehdy, jestliže se v určitých chvílích na Boha obracíme a v jiných zmlkne, abychom mu naslouchali. Proto nepřekvapuje, že ticho je třeba považovat za důležitou součást liturgie. Je sice pravda, že východní rity – které nespádají do kompetence naší Kongregace – nepočítají během božské liturgie s chvílemi ticha. Na Západě ale ve všech ritech (římském, římsko-lyonském, kartuziánském, dominikánském, ambroziánském atd.) tichá modlitba kněze není vždy doprovázena zpěvem sboru anebo věřících. Latinská mše tedy odjakživa zahrnuje chvíle naprostého ticha. Druhý vatikánský koncil čas pro ticho během eucharistické oběti zachoval. Tak konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum concilium v čísle 30 říká, že «v zájmu aktivní účasti (...) se má ve vhodných chvílích zachovávat posvátné mlčení». Všeobecné pokyny k římskému misálu Pavla VI., znovu vydané Janem Pavlem II. v roce 2002, upřesňují, v jakých chvílích mše svaté je třeba zachovat ticho: «Jeho povaha závisí na momentu, do něhož je při různých obřadech zařazeno. Tak během úkonu kajícího a po výzvě k modlitbě ticho pomáhá k usebrání; po čtení nebo homilii je ticho výzvou ke krátké meditaci nad tím, co jsme vyslechli; po svatém přijímání ticho napomáhá vnitřní modlitbě chvály a prosby.

Také před samotnou bohoslužbou je dobré zachovat ticho v kostele, v sakristii a na místě, kde se oblékají roucha a v přilehlých prostorách, aby se všichni mohli na posvátnou bohoslužbu připravit zbožně a tak, jak se sluší a patří» (č. 45). Ticho tedy v řádné formě římské liturgie neschází vůbec, alespoň nakolik se dodržují její předpisy a je přihlíženo k tomu, co se k ní doporučuje. Dále je třeba, kromě případu homilie, vyloučit jakýkoli proslov nebo prezentaci osob v průběhu mše svaté.

Opravdu je třeba se vyvarovat toho, abychom kostel, který je domem Božím určeným k adoraci, přeměňovali na divadelní síň, kde herci, více nebo méně schopní, sklízají potlesk na základě svých větších či menších komunikačních

schopností, jak to často vnímáme z medií. Je třeba snažit se důvody této liturgické disciplíny týkající se ticha pochopit a vstřebat. Abychom dokázali dojít přesvědčení o nezbytnosti ticha při liturgii, k tomu nám mohou pomoci někteří obzvláště kvalifikovaní autoři.

Na prvním místě to je monsignor Guido Marini, hlavní ceremonář papežských bohoslužeb, který vyjadřuje základní princip těmito slovy: «dobře slavená liturgie má, s jazykem sobě vlastním a ve svých rozličných částech, počítat se šťastným střídáním ticha a slov, kde ticho slova oduševňuje, umožňuje hlasu, aby zněl s mimořádnou hloubkou, a udržuje každý hlasový projev ve správném ovzduší usebranosti. Požadované ticho tedy nemá být chápáno tak jako obyčejná pauza mezi jednotlivými částmi bohoslužby. Spíš má být považováno za pravý a vlastní obřadný moment, který slovo, ústní modlitbu, zpěv nebo gesto doplňuje».

Kardinál Joseph Ratzinger již ve svém slavném díle *Duch liturgie* říkal, že «velké tajemství, které přesahuje každé slovo, nás vyzývá ke ztišení. A ticho, evidentně, patří také k liturgii. Je třeba, aby toto ticho bylo plné, aby to nebyla jen nepřítomnost řeči nebo činu. To, co od liturgie očekáváme, je, že nám nabídne toto podstatné, pozitivní ticho, ve kterém můžeme znovu nalézt sebe samé. Ticho, které není jen odmlkou, ve které na nás doráží tisíce myšlenek a tužeb, ale usebráním, které nám přináší vnitřní mír, které nám dovolí dýchat a objevit podstatné». Jedná se tedy o ticho, ve kterém prostě hledíme na Boha, ve kterém dovolíme, aby Bůh hleděl na nás a zahalil nás tajemstvím svého majestátu a svojí lásky. Kardinál Ratzinger také zmiňoval některé zvláštní chvíle ticha. Například říkal: «Také chvíle obětování se může dít v tichu. K přípravě darů se tato praxe opravdu hodí a nemůže nebýt plodná, za předpokladu, že tato příprava není chápána jen jako vnější činnost nezbytná k průběhu liturgie, ale také jako podstatně niterný proces; jde o to připojit se k oběti, kterou Ježíš Kristus nabízí Otci» (tamtéž). V tomto smyslu jsou hodné odsouzení dlouhé a hlučné obětní průvody v některých afrických zemích, při kterých se donekonečna tančí. Člověk má potom dojem, že je přítomen folklornímu představení, které překrucuje Kristovu krvavou oběť na kříži a oddaluje nás od eucharistického tajemství.

Je tedy třeba trvat na tichu laiků během eucharistické modlitby, jak upřesňuje monsignor Guido Marini: «Toto ticho neznamená nečinnost nebo nedostatek účasti. Toto ticho směřuje k tomu, aby všichni vstoupili do úkonu lásky, kterým se Ježíš nabízí Otci na kříži za spásu světa. Toto ticho, opravdu posvátné, je liturgickým prostorem k tomu, abychom celou silou své bytosti řekli ano Kristovu jednání, aby se tak mohlo stát také naším jednáním v každodennosti života».

KARDINÁL ROBERT SARAH, PREFEKT KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI

Pro děti

Postavy svatého týdne

V událostech Svatého týdne, kdy si připomínáme Ježíšovo utrpení a smrt na kříži, vystupuje mnoho postav. Doplň nedokončené věty správnými jmény. Písmena, která jsou za jmény, napiš do tabulky ke stejnému číslu, jako má začátek věty. Dozvíš se, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých pro ... (dokončení v tajence).

- | | |
|---|----|
| 1. V Getsemanech byl s Ježíšem Petr, Jan a Pilát | Á |
| 2. Za třicet stříbrných zradil Ježíše Barabáš | D |
| 3. Petr utál ucho člověku jménem..... Jakub | E |
| 4. Velekněz, ke kterému Ježíše dovedli, byl Jidáš | CH |
| 5. Ježíše třikrát zapřel apoštol Josef z Arimatie | I |
| 6. Král, který pláštěm zesměšnil Ježíše, byl Jan | Í |
| 7. Místo Ježíše byl propuštěn vzbouřenec Malchus | L |
| 8. Ježíše odsoudil k smrti na kříži Maria | P |
| 9. Na cestě pomáhal Ježíšovi nést kříž Kaifáš | S |
| 10. U kříže stála Ježíšova matka Marie Magdalská | S |
| 11. Pod Ježíšovým křížem stál také apoštol Petr | Š |
| 12. Ukřižování sledovala zpozvzdálí i Herodes | U |
| 13. Ježíšův hrob ve skále koupil Šimon z Kyrény | V |

Tajenka:

4	10	8	12	6		9	5	1	2		3	13	7	11

Převzato z www.brno.biskupstvi.cz/kc/

Ze života farnosti

Možnost **zakoupit si křesťanskou literaturu** z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů bude u farního kostela sv. Jiljí **ve Vlašimi v neděli 13. 3. 2016** od 9:00 do 12:30. Kontakt: 732 328 288 (Jiří Foller).



Sobota 19. 3. – slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie



Sobota 19. 3. – diecézní setkání mládeže

Uskuteční se v salesiánském divadle v Praze–Kobyliších. Společný odjezd vlašimské mládeže bude v 7:15 z autobusového nádraží ze stanoviště č. 8. Přihlášky u Honzy Matějovského, tel. 737 867 687.



Pondělí 21. 3. – Velikonoční zpovídání

Vlašim – kostel sv. Jiljí – od 14 do 18 h. Zpovídat budou kněží vlašimského vikariátu. V 18 h bude sloužena koncelebrovaná mše svatá.



Sobota 2. 4. – vikariátní dětský den

Vlašimský vikariát pořádá vikariátní dětský a ministrantský den na statku v Palčicích. Program bude upřesněn. Srdečně zveme.



Pan kaplan plánuje **pout' do Říma** pro zájemce z řad farníků. Uskutečnila by se buď na konci října, nebo začátkem listopadu (po dušičkových dnech). Zájemci necht' počítají s jistou fyzickou náročností (přesuny po Římě budou

povětšinou pěšky) a skromným ubytováním. Prosíme ty, kdo by předběžně měli zájem, aby se hlásili u pana kaplana (lze i po e-mailu: havlik.pj@gmail.com). Počet účastníků je omezený z organizačních a technických důvodů na 30 osob. Předpokládané výdaje na osobu: 124 euro na ubytování + vlak z letiště; 50 euro kapesné; letenka cca 4000 Kč. V případě většího počtu zájemců o jízdu auty je možná i tato dopravní varianta. Závazné přihlašování bude ohlášeno v případě dostatečného počtu zájemců.



Farní charita Vlašim

**Středy 2. 3., 16. 3., 23. 3. a 30. 3. 2016 od 16 h,
Husův dům Vlašim**

Setkání v rámci klubu Farní charity Vlašim. Informace o aktuální náplni setkání na nástěnkách FCH Vlašim, na stránkách <http://vlasim.charita.z/akce/> nebo na tel. 739 580 363.



4. 3. 2016 (pátek) od 18:30 h – Husův dům Vlašim

Beseda s dobrovolnicí – Aničkou Kucharčíkovou, která pomáhala v uprchlickém táboře. Povídání doplněné o promítání fotek.



10. 3. 2016 (čtvrtek) od 15:30 hodin – Husův dům Vlašim

Přednáška PhDr. Ireny Lesové na téma „**Nemocní mezi námi**“. O soužití s duševně i fyzicky nemocnými. O zásadách komunikace, jednání a chování v kontaktu s nemocným člověkem.



Postní almužna 2016

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný.“ (Sv. Petr Chrysolog)

Pro všechny, kdo se chtějí přidat, je určeno pozvání k účasti na starobylé postní tradici – almužně. Princip je jednoduchý: peníze za požitky, které si

během postního období odřekneme, vložíme do papírové pokladničky, tzv. postničky. Tu na konci postu přineseme do kostela. Takto získané prostředky poté církev prostřednictvím místní Charity využije na sociální pomoc potřebným. Konkrétní doporučení na využití almužny lze napsat zespod postničky.

Letos jde již o osmý ročník této akce, která se v roce 2009 uskutečnila pouze v brněnské a olomoucké diecézi, od roku 2010 se koná celostátně.

Zároveň dostáváme příležitost přemýšlet o tom, zda víme o někom, kdo potřebuje pomoc. Ne každý si o ni totiž dokáže říci. Těší nás, že v naší farnosti kromě Charity pomáhají lidem v nouzi i mnozí jednotlivci a společenství. Byli bychom moc rádi, pokud by se podařilo otevřít diskusi o konkrétních lidech, na které bychom měli více myslet, komu podat pomocnou ruku. Chceme vytvořit důvěrný prostor k sdílení takovýchto informací. Pokud o někom potřebném víte, napište jeho jméno zespod postničky, nebo kontaktujte některého z pracovníků Charity. Věříme, že společně dokážeme více.



Jaký byl letošní benefiční koncert „Děkujeme Vám“?

Jedním slovem báječný!

Máme další příležitost děkovat:

- **Pánu Bohu**, za morální podporu, zdraví a sílu, aby takováto akce mohla proběhnout.
- **Všem sedmdesáti účinkujícím** (z toho bylo téměř padesát dětí) za radost, energii a skvělé výkony, které na jevišti podali. Všichni poctivě nacvičili a nazkoušeli svá vystoupení tak, že mile překvapili všechny v sále.
- **Paní moderátorce Daniele Drtinové**, že nám věnovala svůj volný čas a provázela nás celým odpolednem. Byla profesionální oporou i sluncem, které zářilo mezi jednotlivými vystoupeními.
- **Dvacítce dobrovolníků** za pomoc s přípravami (stěhováním, výzdobou), při koncertu (u vstupu, v šatně, v občerstvení, s aktivitami pro děti) i následným sklízením (úklidem a stěhováním).

- **Zapojeným pracovníkům Charity a Diakonie** za jejich čas a práci, které koncertu věnovali spolu s dobrovolníky.
- **Dvě stě šedesáti jedna divákům** za skvělou atmosféru, podporu, čas a trpělivost během celého koncertu.
- **Úžasnému panu zvukaři a jeho pomocníkům**, že zvládli tento zvukařský masakr, věnovali svůj volný čas a měli se všemi trpělivost.
- **Panu osvětlovači**, který hledal pro účinkující to nejpříjemnější světlo.
- **Městu Vlašim a pracovníkům** za zapůjčení prostor Kulturního domu Blaník.
- **Potravinám u Reků**, že nám poskytli dostatek jídla i pití a možnost jim vrátit přebytky.
- **Zemědělskému družstvu Čechtice** za párky na míru.
- **Firmám Stejkr a Sellier & Bellot** za ceny do soutěží.
- **Manželům Gábině a Tomášovi Kroupovým** za sdílení svého pianu, ušetřili práci pana zvukaře i stěhování dalších dvou pian.
- **Městysu Čechtice** za podporu koncertu vypraveným autobusem.
- **Reportérce Českého rozhlasu Radiožurnálu pí Hájkové** za pomoc s propagací.

Ti všichni přispěli k tomu, aby koncert proběhl hladce a ve velmi příjemné atmosféře. Věříme, že odpoledne bylo **důstojným poděkováním** koordinátorům, „servisženám“, vedoucím skupinek a koledníkům **za pomoc s proběhlou Tříkrálovou sbírkou** na Vlašimsku, Čechticku a Keblovsku. Během tohoto milého setkání jsme předali ceny nejpřesnějším odhadujícím i nadějným malířům.

Do **výtvarné soutěže Tříkrálové pomáhání**, tentokrát na téma „Jak Vy pomáháte“, přišlo dvě stě osm výtvarných prací. Po skončení výstavy budou zdobit klubovnu Charity v Husově domě. Nezávislá porota vybrala následující díla:

V kategorii dětí ve věku 3–6 let:

1. místo – **Jiří Matějka z Vlašimi** s obrázkem Třech králů
2. místo – **Daniel Kamarýt z Vlašimi**, který namaloval Tři krále
3. místo – **Šárka Follerová z Otročic** se svým obrázkem, jak s tatínkem krmí v lese ptáčky

V kategorii 7–11 let:

1. místo – Tři králové od **Kateřiny Doležalové z Vlašimi**

2. místo – **Elen Hájková z Čechtí**, která nakreslila, jak posílá hračky do Rumunska do dětského domova

3. místo – **Miroslava Křišťová z Vlašimi**, jak pomáhá na zahradě mamce s věšením prádla

čestné uznání Marku Bžochovi z Vlašimi, který nakreslil, jak pomáhá tím, že spolu s jejich sborečkem hrají a zpívají pro radost důchodců

čestné uznání Bořku Procházkovi z Kondrace, který nakreslil, jak hlídá synovce

Ve spojené kategorii 12–150 let:

1. místo – Pomocná ruka od **Anny Kuklíkové z Vlašimi**

2. místo – **Žaneta Králová z Březnice** s obrázkem Třech králů

3. místo – **Hana Marková z Chocně** se svým obrázkem zpívajících Tříkrálových koledníků a maminky s dítětem, kteří jim přispívají do kasičky

Celé odpoledne se tak neslo ve znamení dětí, ať již v roli účinkujících, odměňovaných, diváků, aktérů připravených aktivit nebo těch, kterým udělá radost předaný výtěžek koncertu. **13 614 Kč půjde na cestovné sociálních pracovníků do rodin v rámci klubu Zrnko.** Někteří z účinkujících měli na pódiu svou veřejnou premiéru. Musíme říci, že vydařenou. Na závěr proběhla společná improvizace všech, kteří vydrželi až do konce. Děkujeme!



Světový den mládeže Krakov

Určeno mladým lidem z celého světa, kteří se chtějí setkat a něco společně prožít. Doporučený věk: od 16 let.



20.–25. července 2016 – Dny v diecézi

25.–31. července 2016 – Světový den mládeže v Krakově

Cena je dotovaná Českou biskupskou konferencí a celostátní sbírkou, která proběhne v kostelích. Zahrnuje: dopravu autobusem (při společné dopravě), balíček poutníka (nocleh, strava, doprava po Krakově) a fond solidarity (10 eur).

Účast na programu se společnou dopravou:

Dotovaná cena včetně Dnů v diecézi je stanovena na **5 800 Kč** (reálné náklady 7 640 Kč). Dotovaná cena pouze pobytu v Krakově **5 400 Kč** (reálné náklady 6 330 Kč). Tyto ceny platí při přihlášení do **30. dubna** a zaplacení do **5. května 2016**. Od 1. května zaplatíš o 400 Kč více.

Účast na programu s vlastní dopravou:

Dny v diecézích a Krakov **5 400 Kč** (reálné náklady 5 940 Kč). Pouze Krakov **5 000 Kč** (reálné náklady 5 130 Kč). Tyto ceny platí při přihlášení do **30. dubna** a zaplacení do **5. května 2016**. Od 1. května zaplatíš o 300 Kč více. Při individuálním cestování (autem, autobusem...) organizátoři SDM ani čeští organizátoři nezajišťují parkování.

Účast jen na závěrečný víkend s vlastní dopravou:

A) **pobyt od pátku do neděle 29.–31.7.** (poutnický balíček, ubytování, strava, doprava po Krakově, fond solidarity) **2 300 Kč**

B) **pobyt pouze v sobotu a neděli 30.–31. 7.** (poutnický balíček, doprava po Krakově, fond solidarity) **1 250 Kč**

V rámci ČR bude poskytována podpora početnějším rodinám. Pokud z jedné rodiny pojede více dětí, mohou požádat příslušné A/DCM o slevu: 2. dítě 25 %, třetí a další dítě z rodiny 50 % z celkové ceny.

Zajišťujeme stravování během celého pobytu. Během pobytu v Krakově bude, tak jako v Madridu nebo Riu, možné chodit na obědy a večeře do místních restaurací a ochutnávat místní speciality. Bude zajištěna také bezlepková strava.

Cestovní pojištění si každý zařizuje sám.

Přípravné týmy

Budeme rádi, když nabídneš své schopnosti pro službu druhým. Vybrat si můžeš z těchto pracovních skupin: liturgie, pořadatelé, press-tisk, režie, stravování, ubytování/recepce, úklid, výzdoba. Přípravný tým bude společně odjíždět 20. 7. přímo do Krakova. Cena pro členy přípravného týmu je zvýhodněna na 4 800 Kč. V případě, že Tě nebudeme moci zařadit do Tebou vybraného týmu, budeme Tě kontaktovat.

Těšíme se na viděnou v Krakově!



Velikonoční pořad bohoslužeb 2016

	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vracovice
Zelený čtvrtek	18:00	16:00	16:00	18:00	
Velký pátek	18:00	16:00	16:00	18:00	
Bílá sobota	22:00	19:00	22:00	19:00	
Neděle velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	11:00
	11:00				
Pondělí velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	

Kostel sv. Jiljí ve Vlašimi bude k modlitbám a rozjímání otevřen na Velký pátek od 8 do 18 h a na Bílou sobotu od 8 do 23 h.

POZOR, ZMĚNA: Mše sv. ve Vracovicích bude sloužena od 11 h o velikonoční neděli!

UPOZORNĚNÍ: Ze soboty 26. 3. na neděli 27. 3. se mění zimní čas na letní čas. Nezapomeňte, že v neděli vstáváme o 1 hodinu dříve!

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz

Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz, Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera. Pod tratí 1511. Vlašim